

در آیه ۴۱ سوره مبارکه روم خداوند می فرماید :

(ظَهَرَ الْفَسَادُ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ بِمَا كَسَبَتْ أَيْدِي النَّاسِ لِيُذِيقَهُمْ بَعْضَ الَّذِي عَمِلُوا لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ)؛

«به خاطر دستاورد مردم، تباهی در خشکی و دریا آشکارشد؛ تا (سزای) بعضی از آنچه انجام داده‌اند را به آنان بچشانند؛ باشد که آنان بازگردند»

نکته‌ها و رهنمودها :

۱. آیه فوق بر این امر تاکید دارد که جهان، حاوی عناصری پراکنده و بدون ارتباط با یکدیگر نیست، بلکه اجزای مختلف این عالم در تعامل نزدیکی با هم به سر می‌برند، به گونه‌ای که رفتار یک بخش از این عالم می‌تواند نتایج مثبت و منفی در بخش‌های دیگر بیافریند.
۲. هر چند خداوند رزاق است و روزی بندگان را تامین می‌کند اما اگر انسان‌ها از راه دین الهی تخطی کنند، آسمان و زمین نیز در نعمت‌های نهفته در خود را به روی بشر می‌بندد چرا که بزرگترین نعمت خداوند ارسال پیامبران و امامان و نازل کردن کتب آسمانی به عنوان نسخه هدایت و سعادت بشر است. اما وقتی انسان از این بزرگترین نعمت الهی (دین) غفلت می‌کند و چشم خود را به روی دستورات دین می‌بندد، آسمان‌ها و زمین نیز این انسان غافل را فراموش می‌کند و رفاه و آسایش از وی سلب می‌کند.
۳. جهان غرب علی‌رغم رزق و برق مادی چشم‌گیرش، دچار بحران‌های فراوانی از لحاظ اخلاقی و اقتصادی است. ایجاد یک جامعه با تضاد طبقاتی شدید به صورتی که فاصله فقیرترین از غنی‌ترین فرد جامعه، در بالاترین سطوح خود قرار دارد، محصول غفلت از تعالیم دینی است که ثروتمند شدن و رفاه و آسایش جمعی را به بهای نابودی دیگران ایجاد می‌کند. ظهور بی‌خانمان‌ها و فقرا در حاشیه مجلل‌ترین شهرهای اروپایی نشان‌دهنده همان تباهی و فساد است که از رفتارهای اقتصادی و اخلاقی مردم حاصل شده است.